

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

NAAR HJERTERNE KALDER!

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Naar Hjerterne kalder!

Moderne og virkningsfuldt
Skuespil i 3 Akter, 50 Afdl.

Iscenesat af

Hjalmar Davidsen

I Hovedrollen:

Olaf Fønss

Optaget af

Nordisk Films Co.

Original - Set nye Grænster

PERSONERNE:

Vilh. Bøhme, Fabrikejer Herr Frederik Jacobsen.
 Ilse, hans Datter Fru Agneta von Prangen.
 Felix Saltau, Kemiker Herr Olaf Fønss
 Dr. Lützen, Øjenlæge Herr Thorleif Lund.

I Hovedrollerne viser

Agnete von Prangen og Olaf Fønss

os den betydeligste og mest flatterende Side af deres rige Talenter, og de bærer Filmen frem til Sejr!

Grebet direkte ud af Livet er denne Film, som uden Sensationer og stærke Virkemidler paa rørende og fængs-lende Maade fortæller os om to Menneskeskæbner.

Det er længe siden, man har set et Films-Skuespil med saa udmaerket og logisk Handling og med saa nydeligt et Sammenspil og saa velvalgt en Rollebesætning.

AFDELELINGERNE:

1. Paa Bøhmes kemiske Fabrik.
2. I Forsøgslaboratoriet.
3. Den unge Kemiker Felix Saltau.
4. Et nyt Sprængstof.
5. Forsøget fastsættes til næste Dag.
6. Den gamle Ruin.
7. Fabrikantens Datter Ilse.
8. Gode Venner!
9. »Hvis min Opfindelse lykkes, frier jeg til dig!«
10. Næste Dag.
11. Forsøget mislykkes.
12. »Jeg maa have lavet en for svag Blanding.«
13. En haanlig Bemærkning.
14. Nervøs og Uforsigtig.
15. Eksplosionen.
16. Ilse tilkalder Lægen.
17. Blind.
18. Saltau føres ind i Fabrikan-tens Lejlighed.
19. Rekonvalescent.
20. Ung Kærlighed.
21. En Spadseretur.
22. Fabrikejeren forbryder sin Datter at omgaas Saltau.
23. »De kan gaa; jeg har ikke Brug for en blind Funktio-nær.«
24. Jaget bort.
25. »Din Fader har givet mig min Afsked.«
26. »Jeg følger Dig.«
27. Samme Aften.
28. Brevet til Faderen.
29. Stolt og haardhjertet.
30. I Felix Saltaus Hjem.
31. Nogle Aar senere.
32. Truet af Fattigdom.
33. Fattig Lykke!
34. Den blinde Mands Kvaler.
35. Ilse holder Hjemmet oppe.
36. En Avisnotits.
37. Hos Øjenspecialisten.
38. Det store Honorar.
39. Ilse fortæller ham sin His-to-rie.
40. Hjertet paa rette Sted.
41. Det første Forsøg.
42. Spændende Øjeblikke.
43. »Øjennerverne er kun lam-mede!«
44. Operationen.
45. Efter en længere Kur.
46. Bindet skal fjernes.
47. Med Barnet paa Skødet.
48. Atter seende.
49. Et lykkeligt Trekløver.
50. Ende.

Den unge Videnskabsmand, Kemikeren Felix Saltau er ansat paa Böhmes Fabrik for Sprængstoffer. I nogen Tid har han syslet med Opfindelsen af et Sprængstof af en hidtil ukendt Eksplosionskraft og er netop en Formiddag optaget af de afsluttende Eksperimenter, da Fabrikejeren og dennes Datter, Ilse Böhme, træder ind i Laboratoriet, hvor han arbejder. Den unge Kemiker benytter Lejligheden til at vise sin Chef, hvor langt han er naaet med sine teoretiske Forsøg. Med virkelig Interesse paahører Fabrikejeren Saltaus Forklaringer og gennemgaar hans Beregninger med ham og henstiller sluttelig til ham en af Dagene at foretage det første praktiske Forsøg, hvortil en Ruin af et gammelt Herresæde ikke langt fra Fabrikken jo passende lader sig anvende.

Felix Saltau og Ilse Böhme har længe været hemmelig Fortrolige. Ansporet af den Opmuntring, Fabrikejeren Böhme har givet den unge Mand, frier denne til Datteren, hvis Ja han ogsaa faar. Han er imidlertid klar over, at det gaar endnu ikke an at fremstille sig som Frier hos Faderen. Endnu er han jo kun en fattig ung Mand, men lykkes hans Opfindelse, bliver han med et Slag til en rig Mand, og til den Tid tør han nok anholde om Ilse's Haand.

Nogle Dage efter skal Forsøget med det nye Spræng-

stof foretages. Fabrikens overordnede Personale med Direktør Böhme i Spidsen samt Ilse har begivet sig ud til den gamle Ruin for at overvære Sprængningen. Felix Saltau er selvfølgelig uhyre spændt paa Udfaldet af dette første Forsøg i Praksis. Af det afhænger jo i dybeste Mening hans Lykke og hans Fremtid. Af lutter Nervositet begaar han en Fejl, der bevirker, at Ekspllosionen udebliver. Han er Genstand for Haan og Spot, og — hvad der gaar ham nær til Hjerte — blandt dem, der haarer ham, er ogsaa Ilse. Hendes spottende Ord skærer ham i Hjertet, og han beslutter straks at gøre Eksperimentet om. Han gaar ind i Laboratoriet for med det samme at tilberede en ny Sprængladning, men han bærer sig saa uheldigt ad, at Ladningen eksploderer imellem Hænderne paa ham. Ilse og hendes Fader iler ham til Hjælp. En Læge tilkaldes. Efter en foreløbig Undersøgelse erklærer han, at Felix Saltau rimeligvis vil miste Synet for bestandig.

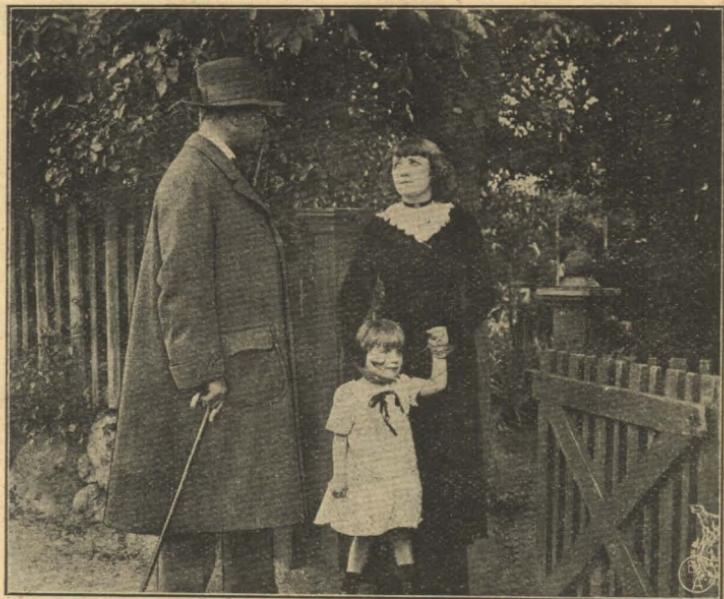
Den unge Mand er straks efter Ulykken blevet bragt til Böhmes Villa, der er beliggende tæt ved Fabriken, og her forbliver han de første 14 Dage. Imidlertid er Fabrikejeren begyndt at ængstes. Han har opdaget det hemmelige Baand, der knytter hans Datter til Felix Saltau, og han beslutter at fjerne denne fra Datterens Nærhed. Ganske brutalt meddeler han den

hjælpelese Opfinder, at han ikke længere maa regne med sin Stilling paa Fabriken. Saltau, der harmes over denne Utaknemmelighed, giver lige saa tydeligt sin Mening tilkende, og Resultatet af den Ordstrid, som opstaar, bliver, at Fabrikejeren viser den anden Døren, og Saltau, der er for stolt til at bede om Barmhjærtighed, bestemmer sig til straks at forlade Böhmes Hjem. Paa Vejen gennem Haven møder han Ilse, til hvem han betror, at hendes Fader har jaget ham bort. Hun gaar øjeblikkelig til Faderen for at bebrejde ham hans Haardhed, men Fabrikejer Böhme er ubønhørlig. Forgæves søger Ilse at faa ham til at indse, at det var hende, der med sin Spot var Skyld i Opfinderens Ulykke, og at Himlens Straf vil ramme hende, hvis hun nu svigter den Mand hun elsker, og hvis Liv hun har formørket. Da Böhme trods alle Overtalelser ikke vil love at give hende og Felix Saltau sit Samtykke, træffer hun efter moden Overvejelse et Valg, der bliver afgørende for hendes Fremtid. Samme Aften forlader hun det fædrene Hjem. I et Brev til Faderen beder hun ham om Tilgivelse. Hun kan dog ikke handle anderledes. Hun og Felix tilhører hinanden, hun skylder ham at dele Ulykken med ham.

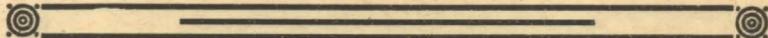
Men Fabrikejer Böhme lukker sit Hjem af for Datteren og

lader hende vide, at hun for Fremtiden ikke længere har nogen Plads i hans Hjerte.

Nogle Aar lever Felix og Ilse i stor Fattigdom. Felix er stadig blind, hvad der er ham en evig Kilde til Lidelse, efter som han maa finde sig i at sidde med Hænderne i Skødet, medens Ilse arbejder for dem begge. Denne graa Tilværelse varer dog ikke ved. Felix kommer under Behandling af en fremragende Øjenspecialist, Dr. Lutzen, der ved en grundig Undersøgelse gør den glædelige Opdagelse, at Øjenmerverne ikke er dræbt, kun lammede. Ved nogle Ugers Kur og derefter en Operation lykkes det Lægen at give Felix Synet igen. Atter Skinner Solen for den ulykkelige Mand, der saa længe har levet i Mørke, og for ham og den Kvinde, han elsker, oprinder nu en lang lys og lykkelig Tid.

D e t n y e S p r ø n g s t o f.

Personerne:

Vilh. Bøhme, Fabrikejer.....Herr Frederik Jacobsen
Ilse, hans Datter.....Fru Agnete von Prangen
Felix Saltau, Kemiker.....Herr Olaf Fönss
Dr. Lützen, Øjenlæge.....Herr Thorleif Lund.

Den unge Videnskabsmand, Kemikeren Felix Saltau er ansat paa Bøhmes Fabrik for Sprøngstoffer. I nogen Tid har han syslet med Opfindelsen af et Sprøngstof af en hidtil ukendt Eksplorationskraft og er netop en Formiddag optaget af de afsluttende Eksperimenter, da Fabrikejeren og dennes Datter, Ilse Bøhme, træder ind i Laboratoriet, hvor han arbejder. Den unge Kemiker benytter Lejligheden til at vise sin Chef, hvor langt han er naaet ned sine teoretiske Forsøg. Med virkelig Interesse paahører Fabrikejeren Saltaus Forklaringer og gennemgaar hans Beregninger med ham og henstiller sluttelig til ham en af Dagene at foretage det første praktiske Forsøg, hvortil en Ruin af et gammelt Herressøde ikke langt fra Fabriken jo passende lader sig anvende.

Felix Saltau og Ilse Bøhme har længe været hemmelig Fortrolige. Ansporet af den Opmuntring, Fabrikejer Bøhme har givet den unge Mand, frier denne til Datteren, hvis Ja han ogsaa faar. Han er imidlertid klar over, at det går endnu ikke ~~van~~ fremstille sig som Frier hos Faderen. Endnu er han jo kun en fattig ung Mand, men lykkes hans Opfindelse, bliver han med et Slag til en rig Mand, og til den Tid tør han nok anholde om Ilse's Haand.

Nogle Dage efter skal Forsøget med det nye Sprøngstof foretages. Fabrikens overordnede Personale med Direktør Bøhme i Spidsen samt Ilse har begivet sig ud til den gamle Ruin for at overvære Sprøngningen. Felix Saltau er selvfølgelig uhyre spændt paa Udfaldet af dette første Forsøg i Praksis. Af det afhænger jo i dybeste Mening hans Lykke og hans Fremtid. Af Luther Nervositet begaar han en Fejl, der bevirker, at Eksplisionen udebliver. Han er Gen-

stand for Haan og Spot, og - hvad der gaar ham nær til Hjerte - blandt dem, der haaner ham, er ogsaa Ilse. Hendes spottende Ord skører ham i Hjertet, og han beslutter straks at gøre Eksperimentet om. Han gaar ind i Laboratotiet for med det samme at tilberede en ny Sprængladning, men han bører sig saa uheldigt ad, at Ladningen eksploderer imellem Hænderne paa ham. Ilse og hendes Fader iler ham til Hjælp. En Læge tilkaldes. Efter en foreløbig Undersøgelse erklaerer han, at Felix Saltau rimeligvis vil miste Synet for bestandig.

Den unge Mand er straks efter Ulykken bleven bragt til Bøhmes Villa, der er beliggende tæt ved Fabriken, og her forbliver han de første 14 Dage. Imidlertid er Fabrikejeren begyndt at øngstes. Han har opdaget det hemmelige Baand, der knytter hans Datter til Felix Saltau, og han beslutter at fjerne denne fra Datterens Nærhed. Ganske brutalt meddeler han den hjælpeløse Opfinder, at han ikke længere maa regne med sin Stilling paa Fabriken. Saltau, der harmes over denne Utaknemmelighed, giver lige saa tydeligt sin Mening tilkende, og Resultatet af den Ordstrid, som opstaar, bliver, at Fabrikejeren viser den anden Døren, og Saltau, der er for stolt til at bede om Barmhjertighed, bestemmer sig til straks at forlade Bøhmes Hjem. Paa Vejen gennem Haven møder han Ilse, til hvem han betror, at hendes Fader har jaget ham bort. Hun gaar øjeblikkelig til Faderen for at bebrejde ham hans Haardhed, men Fabrikejeren Bøhme er ubønherlig. Forgæves søger Ilse at faa ham til at indse, at det var hende, der ned sin Spot var Skyld i Opfinderens Ulykke, og at Himlens Straf vil ramme hende, hvis hun nu svigter den Mand, hun elsker, og hvis Liv hun har formørket. Da Bøhme trods alle Overtalelser ikke vil love at give hende og Felix Saltau sit Samtykke, træffer hun efter moden Overvejelse et Valg, der bliver afgørende for hendes Fremtid. Samme Aften forlader hun det fødrene Hjem. I et Brev til Faderen beder hun ham om Tilgivelse. Hun kan dog ikke handle ander-

(Det nye Sprængstof)

ledes. Hun og Felix tilhører hinanden, hun skylder ham at dele Ulykken med ham.

Men Fabrikejer Bøhme lukker sig Hjem af for Datteren og lader hende vide, at hun for Fremtiden ikke længere har nogen Plads i hans Hjerte.

Nogle Aar lever Felix og Ilse i stor Fattigdom. Felix er stadig blind, hvad der er ham en evig Kilde til Lidelse, eftersom han maa finde sig i at sidde med Hænderne i Skædet, medens Ilse arbejder for dem begge. Denne graa Tilværelse varer dog ikke ved. Felix kommer under Behandling af en fremragende Øjenspecialist, Dr. Lützen, der ved en grundig Undersøgelse gør den glædelige Opdagelse, at Øjennorverne ikke er dræbt, kun lammede. Ved nogle Ugers Kur og derefter en Operation lykkes det Lægen at give Felix Synet igen. Atter skinner Solen for den ulykkelige Mand, der saa lange har levet i Mørke, og for ham øg den Kvinde, han elsker, oprinder nu en lang lys og lykkelig Tid.

.....

(Der alte Filmtheater)

T o t e A u g e n .

Drama in drei Akten.

Personen:

Oskar Heiberg, Fabrikbesitzer.....Fr. Jacobsen
Ilse, seine Tochter.....Agnete von Prangen
Svend Nordegg, Chemiker.....Olaf Fönss
Dr. Lützen, Augenarzt.....Thorleif Lund.

Oskar Heiberg besitzt eine Fabrik chemischer Erzeugnisse, dessen Leiter, Svend Nordegg, mit der Erfingung eines neuen Sprengstoffes von unerreichter Explosionskraft beschäftigt ist. Während der Fabrikbesitzer selbst die Arbeiten des jungen Chemikers mit lebhaftestem Interesse verfolgt, zeigt Ilse, sein einziges Kind, nur eine oberflächliche und sehr skeptische Anteilnahme an den Fortschritten seiner Erfindung. Auch Heiberg zweifelt die Richtigkeit der Berechnungen schliesslich an, sodass Svend, um allen Bedenken ein Ende zu machen, einen praktischen Versuch vorschlägt, der am Nachmittag in einer Ruine vorgenommen werden soll. Vorher trifft er Ilse im Garten und gesteht ihr, wie es ihm ums Herz ist. Wenn der Versuch glückt, so befindet er sich auf dem besten Wege, ein reicher Mann zu werden, und darf mit der Einwilligung ihres Vaters für seinen Liebesbund rechnen. Allein Ilse hat auch jetzt nur ein leichtes Lachen für seine ernstgemeinten Worte, das ihm tief in die Seele schneidet.

Wenige Stunden später wird unter grosser Spannung der Teilnehmer der neue Sprengstoff ausprobiert, allein die erwartete Wirkung bleibt aus. Eine riesige Dampfwolke entwickelt sich, die Mauern jedoch, die gesprengt werden sollten, bleiben unerschüttert stehen. Diesem Misserfolg gegenüber hat Ilse wiederum nur ein paar Spottworte, welche den Chemiker zu neuen Kraftanstrengungen anspornen. Ob er sich nun dabei vergriffen hat, oder ob doch bei den Berechnungen ein Fehler unterlaufen ist, das wird nie festgestellt. Jedenfalls springen die Retorten entzwei, und die ätzenden Säuren überspritzen das Gesicht des jungen Gelehrten, der mit einem wahn-

sinnigen Schrei des Schmerzes zurückfährt. Im nächsten Augenblick umringen ihn die Kollegen, der Fabrikbesitzer und Ilse, ohne dem Leidenden eine Linderung bringen zu können. Der Arzt wird herbeigeholt und stellt nach kurzer Untersuchung fest, dass die Sehkraft beider Augen wahrscheinlich für immer verloren ist.

Nach Wochen unsäglicher körperlicher und seelischer Pein, statet Svend Nordegg dem Fabrikbesitzer einen Besuch ab. Oskar Heiberg, der die Gefühle des Chemikers längst erraten hat und befürchtet, die Tochter könne sich aus einem Gefühl überwältigenden Mitleids heraus, an diesen Invaliden binden, empfängt ihn verschlossen und kalt. Svend kann es nicht fassen, dass es für ihn in der Fabrik keinen Platz mehr geben soll, und in der Empörung über diese Härte, weist er die Summe, mit der ihn Heiberg abzufinden versucht, empört ab. Dadurch begeht er die grösste Unklugheit; denn Ilse fühlt sich jetzt mehr denn je berufen, des Vaters unbarmherziges Handeln gut zu machen und sich dem Blinden zu opfern, umso mehr, als sie ihren leichtsinnigen, teilnahmslosen Worten am Tage der Sprengung das ganze Unglück zuschiebt. Da ihr Vater für diesen Standpunkt kein Verständnis zeigt und ihr jede weitere Beziehung zu dem Blinden streng verbietet, verlässt sie heimlich sein Haus, dadurch für immer des stolzen Vaters Liebe verscherzend. Einen Ersatz, für das, was sie verloren, bietet ihr die überströmende Dankbarkeit Svends, dem sie von nun ab Licht und Glück, ja das Leben selbst bedeutet.

Einige Jahre vergehen. Ilse hat ihrem Gatten ein reizendes Töchterchen geschenkt und ihm alle Fürsorge und Güte gewidmet, deren eine Frau fähig ist. Aber auch die Kraft ihrer Zärtlichkeit hat ihre Grenzen. Sie hat das dunkle Gespenst, die Unzufriedenheit mit seinem Schicksal, die Rastlosigkeit des unbeschäftigte Mannes, den Schmerz, die Gesichter seiner Lieben niemals sehen zu dürfen, nicht von der Seite des Geliebten bannen können. Immer von

Neu~~um~~ wird sich Svend mit schmerzlicher Klarheit seines grossen Unglücks bewusst. Da taucht plötzlich eine leise Hoffnung auf Genesung auf. Die Augen des Blinden zeigen eine merkwürdige Lichtempfindlichkeit, die darauf schliessen lässt, dass die Augennerven doch noch nicht ganz tot sind. Ilse sucht einen berühmten Augenarzt auf, dessen Untersuchung einen günstigen Tatbestand feststellt. Dr. Lützen stellt die Möglichkeit der Heilung nach einem nochmaligen Eingriff in Aussicht. So naht der Tag der Operation. In allen ihren Nerven bis zur Unerträglichkeit gespannt, wartet Ilse im Sprechzimmer, während ihr Gatte unter dem Messer des Arztes einem neuen Leben entgegen zu gehen hofft. Einige Wochen vergehen danach, die für Svend und seine junge Frau wie im Traum verrinnen. Endlich ist es soweit, dass der Verband abgenommen werden kann. Ilse hält angstfüllt den Atem an, während Svend die Lider langsam hebt. Ein Ruf unbeschreiblichen Jubels dringt über seine Lippen. Das schwere, lastende Dunkel, unter dem er seufzte, hat sich gelichtet, er kann wieder sehen, kann das Sonnenlicht schauen, das über seinem kleinen Garten liegt, kann seinem Kinde und seiner treuen Lebensgefährtin ins Auge blicken. Wie gross ist die Seligkeit dieser Stunde, alles Leid der vergangenen Jahre, alle Schatten der Seele ertrinken in dem blendenden Licht dieses Erlebnisses. Seltsame Gedanken bewegen den Auferstandenen; ist es nicht auch von Wert, durch solch Dunkel zu gehen, wenn am Erde der Finsternis ein so leuchtender Tag folgt?

.....

Denmark's largest film studio Nordisk Film A/S

-and the Danish oldest film company still in operation

-opened its first studio in 1898 and now has 100 years of history

-and a tradition of making films that have won international

-awards and recognition from critics and audiences alike

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been shown in over 100 countries and territories

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

-and have been seen by millions of people around the world

Le nouvel explosif.

Personnages:

Victor Martin, fabricant.....M. Fr. Jacobsen
Françoise, sa fille.....Mme Agnete de
Prangen
Félix Sarrien, chimiste.....M. Olaf Fönss
Le Dr. Langlois, occuliste.....M. Thorleif Lund.

Le nouvel explosif.

Le jeune Félix Sarrien est employé en qualité de chimiste à l'usine de M. Martin, où il est occupé de l'invention d'une nouvelle matière d'une force explosive inconnue jusqu'ici. Un matin pendant qu'il est en train de faire les expériences terminantes le fabricant et sa fille, Françoise, entrent dans le laboratoire où il travaille. Le jeune chimiste profite de l'occasion pour montrer à son chef le résultat de ses expériences. Profondément intéressé le chef vérifie ses calculs et lui propose de faire une expérience pratique un de ces jours. L'expérience du nouvel explosif sera faite dans les ruines de la vieille tour, qui est située aux environs de la fabrique.

Felix Sarrien et Françoise sont depuis longtemps de bons amis.

Confiant en la bienveillance que le chef lui a témoigné le jeune chimiste demande à la jeune fille de devenir sa femme, et comme elle l'a aimé depuis longtemps elle y consent avec plaisir. Il comprend cependant qu'il vaut mieux attendre avant de demander sa main à son père, car il n'est qu'un homme pauvre, mais si son invention obtient du succès il sera d'un coup un homme riche et pourra espérer d'obtenir le consentement de M. Martin.

Quelques jours après l'expérience sera faite. Les employés de la fabrique, le fabricant et Mademoiselle Françoise se rendent aux vieilles ruines pour assister à l'expérience. Felix Sarrien est naturellement impatient de connaître le résultat de l'expérience. De cela dépend tout le bonheur de sa vie. Par nervosité Felix commit cependant une erreur au mélange, et par conséquent l'expérience est manquée. Alors il est la risée de tout le monde mais ce qu'il

prend le plus au coeur, c'est le dédain de Françoise. Ses mots satiriques le blessent profondément. Il se décide cependant à refaire l'expérience, mais malheureusement la matière exploite entre ses mains. Françoise et son père lui viennent en aide et on fait venir le médecin, qui après une première examination de ses yeux constate qu'il perdra à jamais la vue, autant qu'il peut en juger. Le jeune homme est tout de suite transporté à la villa du fabricant, qui est située près de la fabrique, et il y reste une quinzaine de jours. Cependant M. Martin n'est pas à son aise. Il a découvert le lien secret entre sa fille et Félix Sarrien et se décide à l'éloigner de Françoise. D'une manière brutale il annonce au jeune chimiste qu'il ne peut pas le garder à son service à cause de son état de santé actuel. Sarrien, furieux de son ingratitude, lui dit sa façon de penser. Une scène grave a lieu entre les deux hommes, et le résultat en est que Sarrien est chassé de la fabrique. Il s'en va de suite trop fier pour demander grâce. Dans le jardin il rencontre Françoise auquel il confie que son père vient de le congédier. Elle va de suite en parler à son père pour lui reprocher sa dureté, mais il est inflexible. En vain Françoise essaie de lui faire comprendre que c'est elle qui est la cause du malheur de Félix Sarrien, et que la punition du ciel la frappera si elle l'abandonne maintenant. Malgré tous ses efforts le fabricant ne veut pas consentir à un mariage entre sa fille et Félix. Après des méditations sérieuses Françoise se décide à quitter la maison. Dans une lettre elle demande pardon à son père disant qu'elle ne peut pas faire autrement. Sa vie appartient à Félix et elle ne veut pas le quitter maintenant qu'il est malheureux.

Mais le fabricant ferme à jamais les portes de sa maison à sa fille et lui écrit qu'il n'a plus de file.

Pendant quelques années Félix et Françoise vivent en misère.

Félix est toujours aveugle , et il est obligé de rien faire, ce qui est une souffrance terrible pour lui, tandis que Françoise travaille pour les deux. Mais cette vie monotone ne dure heureusement pas toujours. Félix consulte le Dr. Langlois, un grand occuliste, qui après avoir examiné ses yeux constate que les nerfs optiques ne sont pas détruits ,mais seulement paralysés. Au bout d'un traitement de quelques semaines suivi d'une opération, le Dr. Langlois parvient à rendre la vue à Félix. Le malheureux homme qui pendant si longtemps a vécu dans les ténèbres se jouit de nouveau des rayons du soleil . Pour lui et pour la femme qu'il aime, l'avenir se présente maintenant tout en rose.

